

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 97.

Ljubljani, v petek 29. aprila 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. majem pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. Četrt leta . 3 gld.
Pol leta 6 „ Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto . 15 gld. Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „ Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 28. aprila.

Zatožba proti justičnemu ministru.

V pričetku današnje seje izročil je načelnik mladočeskega kluba, profesor Tilšer, zbornici predlog, da naj se justični minister grof Schönborn toži zaradi prelomljenja ustave in ustavnih zakonov, ker je z ministersko odredbo ustanovil novo okrajno sodišče v Teplicah na Češkem, ne da bi bil prej o tej zadevi poizvedel mnenje češkega deželnega zbora, kakor zahteva zakon.

Za tak predlog je treba 40 podpisov, torej dvakrat toliko, kakor za druge samostalne nasvete. Tilšerjeva tožba jih ima 41, ker so jo razven Mladočehov podpisali še nekateri drugi poslanci, med njimi dr. Gregorec, dr. Laginja in Spinčič.

Predsednik dr. Smolka je naznanil, da pride reč v osmih dneh na dnevni red, kakor zahteva postavna določba.

Pri tej razpravi se bode obravnavalo samo o tem, ali naj se predlog izroči posebnemu odseku v preiskavo in poročanje, ali se prestopi o njem na dnevni red.

Levičarji so menda za takojšnji prestop na dnevni red, staročeski poslanec dr. Zucker pa hoče pri tej priliki obširno govoriti o razmerah na Češkem in se pri desniških poslancih poganja za to, da bi glasovali za izvolitev posebnega odseka. Dr. Zucker je sicer prepričan, da odsek odkloni zatožbo grofa Schönborna, ali on želi s svojim govorom odpraviti vsakatero neopravičeno sumničenje. Ako se namreč predlog gledé zatožbe ministrove že pri prvem branju vrže pod klop, utegnil bi se ta sklep vsaj v nekaterih krogih tako tolmačiti, kakor da bi zbornica odobraval odredbo ministrovo.

Že zadnjič pa sem omenjal, da so razven levičarjev vse stranke v državnem zboru v tem jedine, da bi justični minister za svojo odredbo ne bi bil mogel izbrati bolj neprilicnega časa, kakor trenutek, ko je večina deželnega zbora češkega sklenila pogajanja med češkimi in nemškimi poslanci za zdaj odložiti.

Po misli dr. Zuckra naj bi se to g. ministru pri razpravi o Tilšerjevem predlogu brez ovinkov povedalo in pojasnilo, da večina državnega zbora s tem še ne odobrava njegove odredbe, ako glasuje proti omenjenemu predlogu.

Ko se je čital nasvêt Tilšerjev, bili so navzoči vsi ministri, samo grof Kuenburg in grof Welsersheimb sta bila odsotna; zbornica je z veliko pazljivostjo poslušala čitanje dotičnega pred-

loga ter že po zunanjem licu pokazala, da se godi nekaj izvanrednega.

Ob jednom se je prečital pa še drug nasvêt mladočeskega kluba, ki od justičnega ministra zahteva, da naj prekliče odredbo zastran ustanovitve posebnega okrajnega sodišča v Teplicah.

Mladočeski klub dobil je v novem zasedanju nepričakovano pomnožitev; pristopila sta mu namreč kot gôsta isterska poslanca dr. Laginja in Spinčič, ki sta bila sprejeta z izvanredno navdušenostjo. Poslanca Perič in Biankini se jima še nista pridružila, ker zadnji sploh še ni došel na Dunaj, ali Biankini se jim pridruži skoro gotovo, ker se že po svojem značaju nagiblje k skrajni opoziciji. Perič in Dapar pa se od svojih dalmatinskih tovarišev menda ne bosta ločila.

Profesor Spinčič.

Že zadnjič sem omenjal interpelacije protisemitskega dunajskega poslanca dr. Gessmanna, v kateri z ozirom na odstavo profesorja Spinčiča od vlade zahteva, da naj prej ko mogoče zbornici predloži načrt službene pragmatike. Tudi mladočeski klub izročil je zastran Spinčiča že v zadnji seji interpelacijo, v kateri učnega ministra izprašuje, ali hoče preklicati odstavo profesorja Spinčiča; če pa tega noče storiti, vprašajo ga mladočeski poslanci, kako more opravičiti ta svoj korak in ga v soglasje spraviti z ustavno zagotovljeno pravico svobodnega izražanja svojih misli in neodgovornosti in nedotakljivosti poslancev? Ravno o tej zadevi posvetovali so se danes v skupni seji hrvatski in slovenski poslanci ter so sklenili državnemu zboru v prihodnji seji izročiti interpelacijo zastran odstavljenja profesorja Spinčiča iz državne službe. Dotična interpelacija je že sestavljena in je bila danes odobrena od hrvatsko-

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XII.

Bivališče baterijskega poveljnika, katero mu je pokazal stražnik, bilo je mala dvenadstropna hišica z vhodom z dvorišča. Iz jednega okna, zalepljenega s papirjem, svetila je slaba luč sveče. Častniški sluga sedel je pred hišico in kadil tobak. Šel je sporočiti baterijskemu poveljniku in peljal Vladimira v sobo. V sobi mej dvema oknoma pod razbitim zrcalom stala je miza, obložena z uradnimi papirji, nekaj stolov in železen posteljujak s čisto posteljo in majhno preprogo pri njej.

Prav pri durih je stal lep mož z velikimi brkami, narednik, s sabljo in v suknji, na kateri sta visela križec in ogerska svetinja. V sredi sobe je sem in tja hodil majhen štabni častnik kacic štiri-desetih let z obvezanim napihujenim licem v stari tenki suknji.

„Čast se imam oglasiti v peto lahko baterijo praporščik Kozeljcev II.“ izpregovoril je Vladimir naučeno frazo, stopivši v sobo.

Baterijski poveljnik je le kratko in neprijazno odgovoril na poklon. Ne podavši mu roke, rekel je Vladimiru, naj se usede.

Vladimir je boječe usel se na stol zraven pisalnega stola in začel je s prsti stiskati škarje, ki so mu prišle v roko.

Baterijski poveljnik je del roki na hrbet in povesil glavo, samo včasih je pogledal na roke, vrteče škarje, molče hodil dalje gori in doli po sobi, kakor človek, ki nekaj premišluje.

Baterijski poveljnik, precej debel mož, je imel veliko plešo na glavi, goste brke, ki so mu doli visele in zakrivale usta, in prijetne rujave oči. Roki je imel lepi, čisti in napeti, nogi malo vén zakrivljeni. Stopal je pogumno in nekako ponosno, kar je kazalo, da ni bil kak strahopetec.

„Da,“ rekel je, ko se je ustavil pred narednikom, „krme za konje bode treba preskrbeti, kar je še imamo, je slaba. Kaj misliš?“

„Kaj, lahko jo preskrbim! Cena ovsu je pala,“ odgovoril je narednik, migajoč s prsti na rokah, kateri je držal po šivih, z miganjem menda hotéč pomagati jeziku. „Naš zalagatelj mi je pisal od vozarstva, da bode nam tam treba osij kupiti, pravijo, da so po ceni. Kaj izvolite ukazati.“

„Kaj, kupiti; saj ima on denar.“ In baterijski poveljnik je z nova začel hoditi gori in doli po sobi. „Kje so vaše stvari,“ vprašal je nakrat Vladimira, ko se je ustavil pred njim.

Ubogega Vladimira je premagovala misel, da je plašljivec. V vsakem pogledu, v vsaki besedi je on čutil preziranje samega sebe, kakor ubogega strahopetca. Zdelo se mu je, da je baterijski poveljnik že prodril v njegovo tajnost in se mu posmehuje. Zmešano je povedal, da ima svoje reči na Grafski in mu jih je brat obljubil poslati jutri.

Pa podpolkovnik ga ni več poslušal, temveč se je obrnil k naredniku in vprašal:

„Kam naj nastanimo praporščika?“

„Gospoda praporščika?“ rekel je narednik in nekako začudeno pogledal Vladimira, kakor bi hotel vprašati: „Kak praporščik je to?“ — „Tu doli, vaše blagorodje, moremo prenočiti njega blagorodje pri podstotniku. Sedaj je podstotnik v službi in njegova postelj je prazna.“

„Ne bode li dobro za zdaj?“ rekel je baterijski poveljnik. „Vi ste, mislim, trudni, jutri pa že bolje uredimo.“

Vladimir je vstal in poklonil se.

„Ne želite li čaja?“ rekel je baterijski poveljnik, ko je Vladimir že bil pri vratih. „Lahko postavimo samovar.“

Vladimir se je zahvalil in odšel. Podpolkovnikov sluga ga je peljal doli v umazano grdo sobo, v kateri je ležala razna šara in stala železna postelj brez perila in odeje. Na postelji je ležal v rudeči srajci nekov človek, odet samo z debelo suknjo.

Vladimir ga je imel za vojaka prostaka.

„Peter Nikolajič!“ rekel je sluga suvajoč spečega. „Tukaj se uleže praporščik . . . To je naš junker“, rekel je praporščiku.

„Oh, prosim, ne vzmirujte ga!“ rekel je Vladimir; pa junker, visok, postaven, mlad mož, z jako neumnim obrazom, vstal je iz postelje, oblekel suknjo, in ne dobro prebudivši se odšel iz sobe.

„Nič ne dene, vsaj lahko spim na dvorišču“, mrmral je.

(Dalje sledi.)

slovenske zveze. Jutri se predloži konservativnemu klubu, ki je bil nalašč v ta namen sklican za pol ure pred javno sejo, da jo odobri tudi on in jo podpira s svojim enoglasnim sklepom. Mladočehi so hoteli danes izročiti zbornici tudi nujni predlog, naj se Spinčičeva zadeva izroči imunitetnemu odseku v posvet in poročanje. Ali ta predlog je zdaj izostal, ker je poslanec Spinčič po državnem poslancu in odvetniku dr. Pattayu zoper Gautschevo odredbo izročil pritožbo, v kateri od državnega sodišča zahteva razsodbo, da so bile vsled disciplinarne obsodbe prikrajšane njegove ustavne pravice. Odtis dotične pritožbe bil je danes razdeljen med poslance in ga vam pošljem v pričejani prilogi, da po svoji previdnosti objavite, če se vam dozdeva potrebno. Razprava pred državnim sodiščem se bode vršila 11. julija, in če izpade neugodno, imela bo zbornica še vedno priliko s posebnim sklepom izražati svoje mnenje in pri odgovoru na stavljene interpelacije staviati posebne predloge.

Dnevni red.

Premnoge vloge, ki so došle zbornici, in dolgi odgovori trgovskega in finančnega ministra na nekatere interpelacije, zavlekli so zborovanje tako zelo, da je prišel dnevni red še le okolu ene popoldne na vrsto in da so bile rešene le nekatere peticije.

Prihodnja seja bo jutri ob 11. uri in se bo nadaljeval današnji dnevni red.

Po deželnih zborih.

IX.

Kranjsko.

Predzadnje „Novice“ so pisale mej drugim: „Nemci so imeli skoro v vseh važnejših vprašanjih neko odločilno ulogo. Neki star slovenski rodoljub se je proti nam izjavil, da Nemci še nikdar niso imeli tako ugodnega položaja kakor dandanes. Skoro vse se sklepa po njihovi volji, še kaka gorjanska cesta se več ne bode mogla graditi, če se zanjo ne navdušijo nemški grofje in baroni. Poleg tega pa še Nemci sedaj za svoje delovanje nimajo nobene odgovornosti. Koliko se je že naglašalo, da moramo biti Slovenci gospodarji v svoji deželi. Kakšni gospodarji smo pa sedaj, če odločuje povsod le nemška volja. Kako se to vjema z našim narodnim ponosom? In vsemu temu bi bili se lahko izognili, da smo le drug drugemu nekaj hoteli prijenjati.“

Skoraj enako piše „Slov. Narod“: „Manjšina, nemško veleposestvo ostalo je zjedinjeno. Med slovenskimi klubi pa niti zveze ni bilo tedaj, ko bi bilo treba Nemcem pokazati, da smo Slovenci sami svoji gospodarji v tej deželi. Porazumeli se niso Slovenci med sabo, pač pa je slovenska frakcija stopila v dogovor z nemškim klubom. Tako se je pri glasovanju delala večina iz slovenskih in nemških glasov proti ostalim slovenskim. To se je zgodilo zlasti pri volitvi novega deželnega odbornika.“

Oba lista, „Novice“ in „Slov. Narod“ v tem oziru trdita neresnico, da ne rabimo hujšega pa primernejšega izraza, kajti merodajni gospodje pri obeh listih dobro vedo, da narodno-konservativna stranka letos z nobenim klubom ni delala kompromisov, od nikogar, torej tudi od Nemcev ne prosila uslug, za katere bi morala biti hvaležna. Kajti znano je, da so bila večinoma na vrsti narodno-gospodarska vprašanja, v katerih je celó g. dr. Tavčar glasoval včasih drugače, nego njegov najožji prijatelj g. Ivan Hribar. Če so se nemški zastopniki kranjskega veleposestva v tacih vprašanjih večkrat strinjali v narodno-konservativnimi poslanci, to ni še dokaz, da so med seboj sklenili kak kompromis ali sploh imeli dogovore.

Sicer pa vprašamo, ali naj se odkloni vsaka prošnja cestnih in drugih odborov edino radi tega, ker Nemci glasujejo zá-njo? Po tem načelu bi bila morala narodna večina odkloniti tudi garancijo za dolensko železnico ter odbiti celo vrsto utemeljenih prošenj za podpore. Le dva slučaja političnega značaja sta bila, ko so Nemci odločevali, in sicer deželni prispevek za nakup plemenskih bikov in pa predlog poslanca Kersnika, da se uniči sklep dež. zbora gledé na napravo dveh doprskih kipov v novem gledališču. V prvem slučaju bi bili narodno-konservativni poslanci istotako glasovali, ali bi bili Nemci v zbornici ali ne, v drugem slučaju pa radikalna gospoda sama ni bila jedina, ker je le polovica klubovih članov glasovalo proti predlogu.

In kar se tiče volitve deželnega odbornika, je bila že več časa javna tajnost, da bode radikalni

klub imenoval svojega kandidata in bi bilo torej vsako pogajanje z njim odvisno.

Če se sedaj radikalna gospoda jezi, da ni njena obveljala, je temu sama kriva vsled svojega pre-samooblastnega postopanja.

„Novice“ menijo, da razkol mej nami ni tako velik, posebno ker o načelih, v katerih se ne vjemamo, najbrž Slovenci ne bomo odločevali, temveč se bodo rešila brez nas. Tako načelno vprašanje je verska šola. „Če morda kdo ni bil navdušen za Liechtensteinov predlog, se iz tega še ne more sklepati, da ni za versko šolo“, dostavljajo „Novice“.

Ta argumentacija je z ozirom na naš razkol v deželnem zboru jako nesrečna, kajti za Liechtensteinov predlog kot tak tudi mi nismo bili in nismo brezpogojno navdušeni in Liechtenstein sam je izjavil pri neki priliki, da je sestavil v svojem predlogu le splošna načela za vse narodnosti in da naj državni zbor potrebno in pravo ukrene gledé poudka v materinščini posameznih narodov. Tega vprašanja seveda ne bodo reševali deželni zbori, a brez Slovencev se tudi ne bode reševalo, kedar sploh pride na vrsto, ker slovenski zastopniki so in bodo v državnem zboru.

Če pa je po trditvi „Novic“ to vprašanje tako, da v njem ni treba odločevati Slovincem, potem pa ne vemo, čemu je shod slovensko-hrvatskih poslancev dne 2. oktobra 1890 l. sklenil dotično resolucijo o verski šoli z izključno maternim učnim jezikom in čemu so vsi narodni poslanci brez izjeme že dvakrat glasovali v deželnem zboru kranjskem za resolucijo, da naj deželni odbor v tem oziru stori potrebne korake? To menda je tudi jedna doslednost v nedoslednostih! Sicer pa je vprašanje o verski šoli le jeden člen v dolgi vrsti načelnih nasprotij, ki nas razdvajajo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. aprila.

Notranje dežele.

Tožba proti ministru. Mladočeški listi proslavljajo kot velik uspeh predlog, da se toži pravosodni minister. Staročeški listi pa stvar ogledujejo z drugega stališča. Po njih mnenju je tožba proti kakemu ministru zares velik uspeh ali le tedaj, če je pričakovati, da stvar res pride pred sodišče. Sicer pa tak predlog le škoduje ugledu stranke. Pomisliti je treba, da bode s tem, če državni zbor z veliko večino odkloni zatožbo, nekako sankcioniral postopanje ministrovo, ki potem dobi nekako legitimnost, kakeršne poprej ni imelo. Potem takem je mogoče, da bode naposled s to zatožbo se le utrdilo vladno stališče. Večje usluge bi grofu Schönbornu skoro ne bili mogli Mladočehi narediti, nego so jo s svojim predlogom.

Češkonemška sprava. Povedali smo že, da sta izstopila češka zastopnika iz komisije za razdelitev okrajev po narodnosti pri praškem nad-sodišču. Svoj izstop sta utemeljila z izjavo, da v tej komisiji ne moreta več sodelovati, ko je pravosodno ministerstvo ukazalo osnovo okrajnega sodišča v Teplihah, dasi deželni zbor o tej zadevi ni oddal svojega mnenja. Na to izjavo sta po nemško zastopnika odgovorila s posebno izjavo, v kateri pojasnita stališče svoje stranke. V svoji izjavi najprej očitata Staročehom, da se ne drže dunajskih dogovorov, potem pa naglašata, da o razdelitvi okrajev ima določevati le pravosodno ministerstvo ne pa deželni zbor. Poslednji ima le povedati svoje mnenje. Vlada je vprašala deželni zbor, ali ta ni odgovoril. Če deželni zbor ni hotel oddati svojega mnenja, to kaže, da se odreko svoji pravici. Posledice naj zadenejo tiste, ki so sklep deželnega zbora preprečili. Češko in nemško stališče je v tem oziru torej diametralno nasprotno.

Rusini. Gališki deželni šolski svet je odredil, da se osnujejo samostojne rusinske vadnice na učiteljskih v Stanislavu, Tarnopolu in Levovu in sicer v poslednjem mestu samo za dekleta.

Ogri. Poslanec Polonyi je v zbornici vlado opozoril, da inozemski listi navadno poročila o ogerskih zadevah priobčujejo pod rubriko „Avstrija“. Iz tega pa izhaja, da imajo v inozemstvu napačne pojme o pravnem razmerju Ogorske. Poslanec je vprašal vlado, kaj da hoče storiti, da se tujim listom stališče pojasni. Madjari so pa res občutljivi. Mi smo pa radovedni, na kakšen način misli interpellant, da bi ogerska vlada mogla to stvar vravnati po madjarskih željah. Inozemskim listom pač ogerska vlada ne more zapovedovati.

Vnanje države.

Črna Gora. Politična svoboda v Črni Gori ni posebno velika, od kar je ta država pod ruskim vplivom. To kaže izseljevanje mnogih znamenitih oseb. Urednika uradnega lista „Glasa Črnogorca“ dr. Lazarja Kostića, nadarjenega srbskega pesnika in pisatelja, so odstavili od uredovanja tega lista,

ker ni dovolj proslavljajal Rusije. Možu so se zdele razmere v Črni Gori tako neznosne, da se je izselil. Sedaj se je zameril iz jednakega vzroka knezu bivši minister notranjih zadev, vojvoda Maša Vrbica, ki je jeden najbogatejših Črnogorcev. Mož je sedaj tudi sklenil izseliti se. Nastaniti se misli v Srbiji.

Rumunija. V Bušuku so bolgarska oblastva zaprla mej drugimi nekoga Rafailovića. Ta je izpovedal pri preiskavi več važnih stvari. Mej drugim tudi, kako vloga igra pri zarotah proti Bolgariji Gagarinovo parniško društvo. Povedal je tudi, da so bombe, katere so našle pri njem, pripeljali iz Galaca. Rumunska policija, kateri se je vsa stvar naznanila, je hitro jela preiskovati hiše v Galacu in našla pri nekem armenskem čevljarju 18 bomb. Čevljarja in njegovo ženo so zaprli, njegovo prodajalnico pa dobro zastražili. Rumuni bodo odslej zlasti v pridunavskih mestih bolj gledali na razne iz inozemstva došle osebe.

Belgija. V zbornici se je začela debata o reviziji ustave. Sedaj imate zbornici samo skleniti, kateri člani ustave se imajo premeniti. Za zbornične sklepe je pa treba dvetretjinske večine. Ko zbornici skleneta, da se ima ustava premeniti, razideta se in razpišejo nove volitve. Novi zbornici pa še le imajo skleniti, kako naj se ustava premeni. Sedaj se v zbornici debata suče pred vsem o tem, ali se naj razširi volilna pravica le za zbornico, ali pa tudi za senat. Da je pa prememba ustave potrebna, najbolje dokazuje to, da ima sedaj v Belgiji le 130.000 oseb volilno pravico, dasi ima dežela nad 6 milijonov prebivalcev. Pasivno volilno pravico za senat pa ima samo 552 oseb, ker se zahteva, da mora vsak senator najmanj 2116 gld. neposrednega davka plačevati.

Italija. V Milanu so zaprli tri Brazilijane, pri katerih so našli mnogo denarja. V Montecrotundu je neki anarhist poskusil z bombo razrušiti cerkev. V Massi je v kleti bogatega trgovca Ravanija razpočila bomba. Dve osebi so zaprli. V Breszi so tudi našli neko bombo s tlečo zažigalnico.

Svedija. Spodnja zbornica je sklenila s 134 proti 79 glasom, da se prizna volilna pravica vsem tistim, ki imajo 500 kron letnega dohodka. Dosedaj je za volilno pravico bilo potrebno 800 kron letnega dohodka.

Anglija. Zbornica je zavrgla predlog, da bi se podelila volilna pravica neomeženim ženskam. Za ta predlog je glasovalo 152, proti njemu pa 175 poslancev. Večina torej ni velika. Vlada se je bila izjavila, da v tem oziru se ona nič ne vmešava. Prvi lord državnega zaklada, Balfour, se je pa za lastno osebo odločno izrekel za volilno pravico žensk, najbrž zaradi tega, da bi pri volitvah agitovale za konservativce.

Izvirni dopisi.

Miren pri Gorici, 25. aprila. (Katoliško delavsko društvo.) To društvo je še mlado, šteje komaj mesece, a ima v sebi močno in zdravo kál življenja. Na Goriškem nimamo sedaj, dasi so proti temu društvu od začetka vpili naši narodnjaki „s patentom“, nobenega tako čvrstega in trdnega društva. To društvo ni posnemanje naših bralnih društev in čitalnic, katerih naloga se je ponesrečila. To društvo ima glavni namen, podpirati duševno in gmotno delavce, kmete, in posebno rokodelce, in je zatorej že po svojem namenu vstvarjeno za kmečko občino. Podlaga temu društvu je katoliška resnica. A poleg tega družji v sebi to mlado društvo namen, kateri imajo tudi bralna društva in čitalnice, to je, gojiti ljubezen do svoje domovine in do svojega jezika.

Društvo ima torej vse vrline, katere se zahtevajo pri naših društvih na kmetih. Ni čuda, da so se delavci in kmetje močno in z največjim veseljem oklenili tega društva.

Včeraj popoldne se je vršila prva veselica mladega katoliškega delavskega društva v razvedrilo delavcem. Videli smo tukaj moško postavo predsednikovo, g. Pavletiča, tukajšnjega tajnika in poštarja, kateri je po krščanskem pozdravu: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ nagovoril goste v kratkih besedah. Slišali smo lepo vbrane pesmi. J. Laharnarjev „Pozdrav“ je segel vsem globoko v srce. Slišali smo prekrasen govor nadzornika mladega društva, čast. gosp. župnika Lukežiča, kateri je poudarjal, — in v tem se z njim vjemamo, — da namen društva ni, prirejati veselice, veselice, da so le v razvedrilo delavcem.

Slišali smo kmečko pravdo „Oreh“, katero so vsi dobro igrali. „Sarafan“ s prizorom je bil vsem tako ljub, da so ga morali ponavljati, kar se je pri več pesmih zahtevalo. Častitamo prelepi spretnosti gospdč. učiteljice Juh. Pri šaloigri „Županski kandidat“ (rokopis: R. Silvester) smo se morali vsi smejati na ves glas. Velika čast in hvala tiče g. kape-

lanu J. Kalinu, kateri je vodil petje in se mnogo trudil za veselico.

Bodi ta večer, kateri smo v Gospodu praznovali, v glasen opomin, kako je treba na kmetih društva ustanavljati. Mnogo je občin, v katerih so iste razmere, kakor v Mirnu.

Omenjam samo dve napredni občini: Bilje in Renče, ki sta prvi sosedni Mirnu, in v katerih živijo večinoma tudi le delavci, ki se bavijo bodisi z rokodelstvom, bodisi po tovarnah.

Poljedelstvo in vinoreja bi bila lahko na veliko višji stopinji. Pomislimo torej, duhovniki in drugi, ki imajo vplivno besedo v teh občinah, ali bi ne bilo dobro in koristno, da bi mi svoje prazne in nečimerne čitalnice preobrazili vsak po svojih razmerah v živa in trdna delavska društva? A. P.

Iz Drage, 25. aprila. Iz mnogih krajev dohajajo „Slovenca“ dopisi, opisujoči vsakovrstno nasilstvo nemškega „schulvereina“, toda z večjo silo se to društvo proti slovenski narodnosti nikjer ne zaganja, kakor tu pri nas, ker ima močno zaslonbo v veljavni osebi v Kočevju, dasiravno bi ta oseba, ki bi mogla po svojem poklicu obema narodnostima nepristransko se kazati, imela pred pragom v svojem obližju lahko prav mnogo posla, kjer se po kočevskih vaséh prav mnoge čisto slovenske družine ponemčujejo, ker v svojem maternem jeziku nikdar niti besedice ne slišijo ni v cerkvi, ni v šoli.

Kratkovidnih in nerazsodnih ljudi se pa tudi tukaj ne manjka, ki po nagovarjanju veljavnih oseb preslepljeni, cerkvi in narodnosti sovražnemu društvu s svojimi agitacijami pomagajo, da le večji prepir po občini širijo.

Da bi se razburjenost v tej zadevi podelila in da bi se trajen mir v občino povrnil, zato so nekateri prijatelji šole letos pri neki priliki sklenili, s prostovoljnimi doneski lepo šolsko zastavo preskrbeti, katera naj bi bila v znamenje miru in vzajemnosti za vso občino.

Ta sklep je bil od vseh strani z veseljem pozdravljen in dobrohotno sprejet, zato so tudi vsi brez razločka svoje darove v ta blagi namen z veseljem prinašali, da je bila potrebna svota v prav kratkem času nabrana.

Takoj se je zastava naročila pri blagorodni gospej Ani Hofbauer-jevi v Ljubljani in prejeli smo jo že pred prazniki.

Zastava je v resnici krasno delo domače firme. Vsakdo jo hvali in se čudi tako nizki ceni, dragocenemu delu, z lepima slikama sv. Alojzija in brezmadežne Device Marije. Gotovo bi tako lepe zastave ne izdelala nobena tuja firma lepše in ceneje, kakor ta domačinka, vsa vnetá za lepo cerkveno umetnost. Zato naj bi bila tudi ta domača zanesljiva firma vsakemu priporočena, ki kake nove cerkvene oprave potrebuje, ker bo vsakemu bolje in ceneje postregla, nego tuji agentje s svojo nadležnostjo.

Dne 10. t. m. je v bližnji Srednji vasi deklica Jera Šega, 10 let stara, v vaški luži utonila, ko je hotela s škafof vode zajeti, pa nikdo je ni ne videl, ne slišal, še le uro pozneje so jo mrtvo vrh luže zagledali.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. aprila.

(Mestne dopolnilne volitve.) Danes je volil prvi razred. Od 587 volilcev jih je prišlo volit 116. Dobil je g. ces. svetnik Murnik 116, Knez Ivan, Ravnikar Fran in Terček Fran po 112 glasov. Lansko leto je bilo oddanih 372 glasov.

(Zvijaka nad zvijako.) Kakor stara prepirljiva ženica, hoče „Slov. Narod“ vedno imeti zadnjo besedo. Namesto da bi molčal in ne vlival olja na tlečo žrjavico, nadaljuje svojo polemiko o mestni hranilnici ljubljanski, ter kaže neko prisiljeno veselje, kakor da bi mi sedaj tajili, kar smo pisali o mestni hranilnici ljubljanski. Mi iznova vzdržujemo vse, kar je bilo v našem listu o mestni hranilnici, da je namreč „vodstvo“ v javnosti pokazalo svoje strankarstvo, naveli smo slučaje, katerih do danes „ravnateljstvo“ ni ovrгло, oziroma preklicalo, imenovali tudi mero-dajno osebo, katera, smemo reči, skoraj edina je kriva tej polemiki. Niti g. dr. Gregorič niti mi nismo grajali notranjega poslovanja hranilničnega, da bi namreč bilo vodstvo pristransko pri dovoljevanju posojil. Nihče ni torej pisal ali poročal proti mestni hranilnici kot taki, marveč smo le svarili mero-dajne osebe, naj se v javnosti izogibljejo strankarstvu, ker v sedanjih napetih razmerah mora

imeti slabe posledice tudi za zavod sam. Na to strankarstvo sta dva člana upravnega sveta že pred mnogimi tedni dobrohotno opozorila isto mero-dajno osebo, ki pa je odgovorila le z zaničljivim posmehom. Hic Rhodus, hic salta!

(„Narodovi“ dokazi.) V članku „Krščanski patrijotizem“ dokazali smo, da je „Narod“ zagovarjal državni absolutizem, po katerem se zanika vsaka božja in cerkvena oblast; dokazali smo, da taki nazori so ateistični. Pričakovali smo, da bo „Narod“ na naše stvarne dokaze tudi stvarno odgovoril ali pa molčal, ker jih ovreči ni mogoče. Toda „Narod“ ima o dokazovanju svoje misli in zato piše v večrajšnji številki: „Slovenec“ je iz našega ponedeljskega članka iztrgal odstavek, h kateremu je napisal interpretacijo in komentar, kakršni more napisati le kak farizejski pismouk. Iz dotičnega odstavka izvaja farizejski pismouk nasprotnega tabora, da naš list ne priznava božje, cerkvene oblasti v državi, on se klanja neomejeno le prvemu gospodu, državnemu absolutizmu, je liberalcec, brezverec, ateist, — mi sami ne vemo, kaj še. Groza bi nas obhajala, če bi ne imeli čiste vesti in če ne bi tako dobro poznali naših nasprotnikov, kateri so pravi mojstri v takem zavijanju in natolcevanju — vse v večjo čast sebi in v prospeh svoji sebični politiki. Tako „Narod“. Naši čitatelji pač izprevidijo, s kakšnimi publimi in nadutimi nasprotniki se nam je boriti. Na vednostne dokaze prihajajo namestu odgovora s takimi praznimi frazami. Pozivljamo „Narodovo“ gospodo, naj nam pove, kaj se zavija v našem članku „Krščanski patrijotizem“, kaj se napačno in nelogično izvaja iz „Narodovih“ besed? Na dan z dokazi, in tedaj bomo zopet govorili! Prosvetljena gospoda iz radikalnega tabora narodno-napredne inteligence, ovrzite z argumenti, kar je napisal „farizejski pismouk nasprotnega tabora“! To vaši vednosti vendar ne bo pretrd lešnik, saj ste med Slovenci v zakup vzeli vso inteligentnost!

(Razpisana učiteljska služba.) Na mestni nemški deški ljudski šoli v Ljubljani je razpisano mesto četrtega učitelja s prejemki III. plačilne vrste. Prošnje je vlagati do 23. maja t. l. predpisanim pōtom pri c. kr. m. šolskem svetu v Ljubljani.

(Letni občni zbor) „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ vršil se je jako povoljno po naznanjenem vspeh dne 27. t. m. pri „Sandwirthu“ v Celovcu. Do 3. ure popoldne napolnila se je velika dvorana omenjena gostilne s kakimi 200 kmetovalci, ki so prihiteli vkljub jako neugodnemu vremenu od vseh strani slovenskega Korotana v Celovec. Kot zastopnik vlade je prišel g. okrajni komisar Kremenšek iz Velikoveca, ker v Celovcu nimajo slovenščine toliko zmožnega uradnika, ki bi mogel visoko vlado zastopati pri slovenskih shodih!! — Gosp. predsednik Gregor Einspieler pozdravil je došle zborovalce s primernim nagovorom ter točno in dobro poročal o delovanju deželnega zbora koroškega, zlasti z ozirom na Slovence. — Nato oglašil se je posestnik gosp. Wutti in stavil primeren predlog. — Blagajnik g. Fr. Treiber poročal je o denarnem stanju društva, ki se mora imenovati dosti povoljno. Svojemu poročilu dodal je govornik nekaj jako umestnih in navduševalnih besed, kako naj bodi sleherni družtenik v nekem smislu „blagajničar“, — s tem namreč, da vestno hrani tri, nam čez vse drage svetinje: „za vero, dom in cesarja!“ Očita se nam od marsikateri strani, da tiščimo le za narodnostjo; da temu ni tako, da nam je sveta vera draga nad vse, to pokazati imamo priliko letos, ko se v Ljubljani osnuje prvi slovenski katoliški shod. Govornik pozove vse, naj vsak po svojem skrbi za to, da bode i starodavni slovenski Korotan častno zastopan na tem velepomembnem shodu! — G. A. Žak, društveni tajnik podal je v daljšem poročilu natanko sliko društvenega delovanja v minolem letu; kazal je, kako se je odbor trudil in vestno deloval gledé slovenskih šol, kako je po izdanih spisih branil in zagovarjal naše svetinje proti drznim napadom okolih nasprotnikov, kako se je po shodih podučeval in navduševal slovensko ljudstvo. Najvažnejši dogodki minolega leta so bili deputacija na Dunaj, ki ni ostala brez dobrih posledkov (St. Jakopska šola!), borba s celovskim magistratom radi slovenskih vlog itd. — Nato volil se je po daljšem razgovorjanju z vsklikom dosedanji odbor in dva pregledovalca računov. — Pri „raznih navsétih“ oglašalo se je več govornikov ter se je izrekla odboru zahvala družtenikov za njega vzorno

in vsestransko delovanje. Slava! — H koncu pripel je besedo g. popotovalni učitelj in tajnik G. Pirc iz Ljubljane ter je v nad uro trajajočem, izvrstnem govoru zbranim kmetovalcem predaval o umnem gospodarstvu z gnojem, njivami, travniki itd. — Ob šestih zvečer zaključil je č. g. predsednik s primernimi besedami velezanimivo in sijajno zborovanje. Obširneje in natančneje poročilo sledi!

(Slavnostna beseda,) katero je priredilo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo na Koroškem“ dne 27. t. m. v Celovcu, izvršila se je, kakor se nam poroča iz Celovca, presijajno. Akopram je deževalo in snežilo ves dan, zbralo se je zvečer mnogo nad 400 ljudi iz vse Koroške in dragih nam gostov iz sosednih pokrajin, da so bili vsi obširni prostori „Sandwirth“-ovega hotela prenapolnjeni! Celovec z lahka ni videl tako sijajne slavnosti, pri kateri bi se bilo zbralo toliko navdušenega ljudstva od vseh strani. Sodelovala je pri besedi celovška mestna godba pod vodstvom g. kapelnika Sumerer-ja ter svirala tudi več slovenskih komadov. S svojim izbornim petjem zaočarali so navzoče blagorodna gospa Lendovšekova, gospod operni pevec Josip Noll in oktet slovenskih pevcev iz Ljubljane. Vse prekrasne pesmi sprejele so se po mnogobrojnem občinstvu z nepopisno radostjo! S svojim točnim in uprav strokovnjakim sviranjem na glasoviru razveseljevala je navzoče gđe. Legatova, ki je mično deklamovala tudi več lepih poezij Gregorčičevih. — Mnogo smeha in veselja pouzročil je šaljni čveterospev „Vinska poskušnja“, kojega so res krasno peli gospodje Vizjak, Pribil, Paternoster in Stamcar. Vse točke obsežnega in jako srečno sestavljenega sporeda sprejele so se z burnim priznanjem. Beseda izvršila se je dostojno, slavno v čast Slovincem na Koroškem, v čast zlasti njenim prirediteljem. Večer 27. malega travna ostane z zlatimi črkami zabeležen v povestnici našega narodnega probujenja. Ta večer zbral se je cvet slovenskega ljudstva starodavnega, tužnega Korotana v Celovcu, da se skupno raduje ter navdušuje za sveto borbo domovinsko. Ogromna udeležba iz vseh dolin in krajev Koroške nam priča, da slovenska stvar na Koroškem še klije, da i slovenski Korotan častno stopa na dan! Ta sijajni večer je naše zle nasprotnike z nova „ad oculos“ prepričal, da koroški Slovenci še krepko živimo, da hranimo v sebi še moči k daljši vztrajnosti v težki borbi za narodno-verske svoje pravice, da se hkrati ne podamo vsemu sovražnemu pritisku in poginu, katerega nam že toliko in toliko let prokujejo zlobni nasprotniki. Tudi koroški Slovan, akopram počasi, stopa na dan ter ne mara biti večno podlaga trdi tujčevi peti!

(Majski avancement.) Imenovani so podmaršali naslednji generalni majorji: Baron Ripp, Gaupp, Baccarich, Wimmer in Schmidt; generalnimi majorji naslednji polkovniki: Jorkasch-Koch, Reviczky, Kalliwoda, Ohmela, Blaschek, Hevin de Navarre, Lauffen, Wetzler, Pokorny, Fux v Ljubljani, Forstner, grof Leon Wurmbrand, baron Norman, Engel, grof Aleksander Hartenau, Mayer in Parmann. Pri mornarici je kapitan pl. Almstein imenovan podadmiralom.

(Deželni muzej kranjski.) Kustos našega deželnega muzeja, g. profesor Müller, je prosil c. kr. osrednjo komisijo za umetnostne in zgodovinske spomenike, naj posreduje pri naučnem ministertvu, da bi se spomeniki, ki so vzdani na hodniku tukajšnje višje gimnazije, izročili deželnemu muzeju.

(Domača umetnost.) Dne 12. t. m. so pričeli častilci sv. Antona Padovanskega pobožnost devet torkov. Da bi to češčenje dobilo konkretno obliko, naročil je p. Jožef, gvardijan tukajšnjega frančiškanskega samostana, podoba pri akademiknem slikarju g. Simonu Ogrin-u. Naloga je bila velika in težavna. Zahtevala se je podoba sv. Antona v gloriji, klečečega pred božjim Detom in prosečega za množico, ki se spodaj zateka k sv. Antonu in pričakuje na njegovo mogočno priprošnjo pomoči. G. Ogrin se je lotil dela s posebnim veseljem; saj je bila podoba namenjena Ljubljani, kamor do sedaj še ni poslal nobenega dela svojih rok. — Delo je originalna kompozicija iz življenjepisa sv. Antona. Podoba je visoka 316 cm., široka 171 cm. Na žarnih oblakih kleči sv. Anton pred Jezuškom in kaže z roko doli na množino betežnih, bolnih, stiskanih (multitudo languentium, caecorum etc.). Dete pa se prijazno ozira na sv. Antona in v znamenje, da so uslišane prošnje ljubljence božjega, sv. Antona,

blagoslavlja z nežno ročico proseče. Ljubki angeljčki obdajejo glavno podobo. Že ta podoba je slikana z vso skrbjo, vendar bi skoraj rekel, da je g. Ogrin vse svoje moči zastavil na spodnjo skupino, ki šteje 20 oseb. Tu vidimo odraslega sinu na kolenih svoje matere z odsekano nogo; vidimo mlado mater, ki kvišku drži mrtvo dete in mlo prosi, da bi zopet oživel. Vidimo tudi španskega admirala, jetnika, škofa, kspucina, redovnico, božjastnega mladeniča, umirajočo deklico, slepeca itd. Vsi se zatekajo v svojih stiskah k sv. Antonu in ne zastoj! Že jih blagoslavlja božje Dete, prošnje so uslišane, slava čudodelnika sv. Antona se širi po vesoljnem krščanskem svetu. Osebe v spodnji skupini nosijo obleko svoje dobe. Največ pozornosti vzbuja ona Italijanka in sin z odsekano nogo, potem pa mati z mrtvim detetom. To je krasna koloratura, nad vse pa izvrstna plastika. Osebe so tako lepo razvrščene, da realnost bitij prav živo stopa pred oči. Sekiro, ležeča na tleh, bi hotel gledalec kar z rokami prijeti. Sodba naša je ta: Gosp. Ogrin je delo izvršil z največjo pridnostjo, pokazal je nadarjenost za lastne kompozicije. Odlikuje se zlasti s čudovito plastiko in blagodajna pobožnost je razlita nad vse svetniške podobe. — Kdor se hoče o tem sam prepričati, naj se potruži v frančiškansko cerkev, v tretji kapeli na evangelijski strani je podoba.

(Vreme.) Iz Fužin na Gorenjskem se nam piše: Letošnje zime noče biti konec. Ker nam je prej toliko časa prizanašala, hoče sedaj aprila meseca nadomestiti, kar je prej zamudila. O Veliki noči padlo je 30 centimetrov na debelo snega, in komaj da je ta skopnel, jelo je v torek iznova snežiti in sneži neprenehoma, tako, da se ga je nalezelo že zopet 30 centimetrov; sneži pa še vedno, kakor v najhujši zimi.

(Tiskovna pravda.) Poroča se, da je bil v sredo v Trstu obsojen g. Maté Mandić, vrednik „Naše Sloge“, zaradi razžaljenja časti na 450 gld. denarne kazni ali trimesečni zapor, na 150 gld. zgube pri kavciji, 220 gld. odškodnine za tožnika, in da mora obtožbo v italijanskem jeziku objaviti v „Naši Slogi“.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Čast. g. Edvard Janžek, župnik pri sv. Marjeti v Rimskih Toplicah, je dobil župnijo v Sevnici; čast. g. Janez Novak, župnik na Vidmu, je prevzel dekanijske posle v Brezicah; in velečast. gosu

T. Mraz, nadžupnik in dekan v Vuzenici, istotako v Marenbergu.

Telegrami.

Dunaj, 28. aprila. Pogorela je velika panorama ob cesti v prater, kjer je bila razstavljena velikanska slika prof. Piglheima „Jeruzalem in križanje Kristusovo“. Slika vredna 150.000 gld., zavarovana pa za 90.000 gld., je popolnoma zgorela.

Dunaj, 29. aprila. V državnem zboru je poslanec Zallinger interpeloval pravosodnega ministra zaradi nekega bogokletnega odstavka v Wilbrandtovem romanu „Hermann Ifinger“, kateri objavlja „Neue Freie Presse“. Pravosodni minister je odgovoril na interpelacijo Spinčičevo zaradi konfiskacije nekaterih hrvatskih listov, da so vse dotične konfiskacije sodišča potrdila.

Litih, 29. aprila. Sinoči je bila v neki hiši na trgu St. Pierre dinamična eksplozija. Hiša je precej poškodovana. Sobe so opustošene, ljudij nihče ranjen.

Hamburg, 29. aprila. „Hamburger Correspondent“ poroča iz Peterburga, da bode prepovedan izvoz iz pristanišč in da car skoro gotovo pride v Berlin.

Umrlí so:

26. aprila. Ana Detela, čevljarjeva vdova, 31 let, Frančiškanske ulice 6, jetika.

27. aprila. Terezija Tušek, profesorjeva vdova, 52 let Parne ulice 17, carcinoma uteri.

Tuji i.

26. aprila.

Pri **Maliču**: Angel, Grünzweig, Leidlmayr, Wissanen, Bernez, Gerlich, Gairinger, Wallek, potovalec, in Linhard, z Dunaja. — Neuman iz Freiburga — Burkhardt iz Linca. — Murgel, uradnikova soproga, iz Idrije. — Blahna, logarjeva soproga, s hčerjo. — Rainer, potovalec, iz Inomosta. — Elsner iz Lipsije. — Russ, potovalec, iz Maribora. — Schlesinger iz Budimpešte.

Pri **Soncu**: Steiner, Wipplinger, Goldhamer, Schiessl, Hilfreich, Kraus, trgovci, z Dunaja. — Taufer, polkovnik; Müller, podpolkovnik, in Kropatschek, generalmajor, iz Grada. — Verhovšek, potovalec, in Zupan, duhovnik, iz Kranja. — Pinter, trgovec, iz Kamnika. — Hirschman, trgovec, iz Siska.

— Kahler iz Celovca. — Stranski, posestnik tovarne, iz Brna. — Oberhamer, tovarnar, iz Inomosta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hass, potovalec, z Dunaja. — Hackl, čevljar, iz Malega Lusiña. — Pattai, posestnik, s sinom, iz Pazna.

Pri **avstrijskem caru**: Henry, ravnatelj cirkusa, z Dunaja. — Repine, trgovec, iz Prema. — Kos, mizar, iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Romanich in Burkhardt iz Trsta. — Gabro iz Inomosta.

Pri **Virantu**: Preširn iz Kranja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokri na 24 ur
opazovanja	statometri v mm	toplomera po Celsiju			
7. u. jut.	732.7	5.4	sl. svzh	oblačno	15.50
28. 2. n. pop.	732.4	11.0	sl. zapad	"	dež
9. u. zveč.	732.0	9.0	sl. svzh	"	

Srednja temperatura 8.5°, za 2.4° pod normalom

Služba organista

se **takoj oddá pri mestni farni cerkvi v Kostanjevici**. Prosileci naj se oglasijo pismeno ali pa tudi ustno pri farnem uradu v Kostanjevici. 230 3-2

Jelenov zob

v srebru 75 kr., z gamsom gld. 1.25.

Absoluten vspeh.

6-1 **Zaspanje izključeno!**

Cena gld. 2.25, s koledrom gld. 3.05.

Po noči sveteč cifernik

70 kr. več, ravno tak koledarski budilnik, s ponoči svetlečo cifernico, z miznim zvoncec, montiran, gld. 4.75, primakakovost gld. 5.75.

Novost, štirioglaste kasetne oblike, z niklastim okovom, pozlačena, bogato eizelirana skoro 28 cm visoka ura z budilom, z bitjem 1/2 in 1/2 ure, cena gld. 9.—, brez bitja gld. 5.—. **Ura s kukovico**, bije 1/2 in 1/2 ure, cena gld. 7.—, s umetno izdelani omarije gld. 9.—, s kukovico, prepelico in repetiranjem, bogato izrezana gld. 18.50. **Kovinska trpežna ura za gospode**, odprta, masivni okrov iz nov. srebra gl. 5.50, z dvojnimi okrovi gl. 7.50

EMIL MAYER,

161 Dunaj, I., Deutschmeisterplatz 4. 10-7

Vse proti dveletnemu jamstvu, tovarniški ceniki zastoj.

„Foncière“,

peštanska zavarovalna družba proti požaru, na življenje, proti telesnim nezgodam in tudi proti zdrobljenju šip,

izročila je

glavni zastop v Ljubljani

gospodu

Maksu Veršec-u

na Mestnem trgu št. 9.

233 1

Lepa mladinska knjižica.

POMLADNI GLASI
posvečeni slovenski mladini.

II. zvezek.

Uredil **Anton Medved**. — Založil **Cirilski**.

Tiskala „Katol. Tiskarna“.

Knjižica obseza 100 strani in je zaradi lepe oblike in mikavne vsebine zelo primerno darilo mladini ob praznikih, godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah. Prodaja se v „Katoliški Bukvarni“ mehko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr. Pismena naročila sprejema tudi **Anton Medved** v ljubljanskem semenišču. — **I. zvezka** je še nekaj izvodov ravno tam in po isti ceni na prodaj

Dunajska borza.

Dné 29. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 10 „
Zlata renta 4%, davka prosta	110 „ 95 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 90 „
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 „ — „
Kreditne akcijske, 160 gld.	322 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 55 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 48 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 64 „
Nemških mark 100	58 „ 47 1/2 „

Dné 28. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 75 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 75 „
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	140 „ — „
5% državne srečke 1. 1880., 100 gld.	141 „ — „
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	184 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	190 „ 75 „
St. Genois srečke, 40 gld.	62 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 „ 60 „
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 „ 75 „
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2885	— „ — „
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	85 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 22 1/2 „
Laskih lir 100	45 „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

a gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dné 2. maja.